

ČESKÁ VIZE

= deset nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti

KRÁTKÁ (cca 40 řádků, 1 strana A4) ESEJ (sloupek, črta, úvaha, reflexe, komentář, dialog, výzva, poselství, zpráva, dopis, návod, kuchařka, seznam, grafika...) formulovaná pro závěrečný díl ročního cyklu diskusí KABINET HAVEL – Úsvit v Čechách, který se uskuteční 19. listopadu 2009 v Brně.
www.usvitvcechach.cz

KATEŘINA MELENOVÁ - ČESKÁ VIZE

zveřejněno v Kavárně iDNES.cz v úterý 13. října 2009

Úsvit v Čechách, české moře, česká vize

Úsvit je čas na sklonku noci, čas mezi snem a bděním, úsvit přináší nový den a s ním nový začátek ... každý den dostáváme možnost začít jinak, nově, odvážně... Prozatím slyším jen své výkřiky ze tmy... možná by stačilo, kdybych začala u sebe... mé osobní české vize... **Ghnóthi seauton...** poznej sám sebe... možná to nejtěžší... v době vymknuté z kloubů... není síla... odvaha... čas...

Přála bych si mít sílu pro smysluplné, tvůrčí činy a sílu pro trpělivost. Čelit současné beznaději a zároveň mít sílu nebojovat, nesoudit a věřit ve slušnost. Sílu bránit se manipulaci a klamu, automatickým vzorcům jednání a hněvu. Sílu odolat stádnosti a víře v pochybné jistoty, které neexistují. Zachovat si klidnou, soustředěnou mysl a trénovat tvůrčí myšlení.

Přála bych si mít odvahu projevit touhu po spravedlivém řádu věcí resp. po spravedlivé společnosti, která nemá nic společného s komunismem. Projevit národní hrdost, která nemá nic společného s nacionalismem. Bez obav ze zesměšnění a trapnosti.

Přála bych si mít čas pro snění, pro naplňující lidská spojení a synergie, pro léčení starých ran i čas na obranu před novými.

Přála bych si mít čas pro děti a dětskou hru, učení a poznávání světa, nově, nezatíženě.

Přála bych si mít čas pro úžas nad krásou české krajiny, nad jedinečností prostoru české kotliny, proměňující se s každým dalším horizontem a snažit se pochopit její skrytá poselství. Číst stopy historie a využít sílu energie zanechané tu pro nás dávno odešlými.

Cítím nutnost pojmenovat nové myšlenkové hnutí za „**ekologii duše**“, neboť není ohroženo pouze naše prostředí vnější, ale především prostředí vnitřní. Musíme chránit duši krajiny, duši národa, duši člověka. Úkol o to těžší, že předmět ohrožení je nehmotný, neměřitelný, odolávající jednoduchým definicím.

Jak vidím, z mého zamyšlení zdaleka nevzešlo 10 vizí pro českou budoucnost. Tak snad jenom ta „ekologie duše“, za tu se moc přimlouvám...